

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 781/06
28.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića, Milomira Nikolića i Slobodana Dražića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, protiv tuženih BB i VV, radi sticanja u porodičnoj zajednici, rešavajući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.10124/04 od 28.10.2005. godine, u sednici veća održanoj 28.6.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.10124/04 od 28.10.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Mladenovcu P.785/01 od 16.6.2004. godine odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se utvrdi da je vlasnik po osnovu sticanja u porodičnoj zajednici sa udelom od 1/3 na kp.br.aa kuća sa kućištem, dvorištem i voćnjakom u površini od 0.07,55ha upisan u zkul.br.vv KO GG, zemljoknjižno vlasništvo prvotuženog, kao i na kući, pomoćnoj zgradi, štali i košu koji objekti su podignuti na ovoj parceli, i na parcelama kp.br.gg, dd, đđ i ee, sve upisane u zkul.br.DD KO GG, zemljoknjižno vlasništvo prvotuženog, kao i suvlasnik sa istim udelom na traktoru marke "_", prikolici, priključnim mašinama, plugu, tanjirači, drljači, sejalici i kosačici, te da su tuženici dužni da to priznaju i dozvoliti tužiocu upis svog prava vlasništva u zemljišnim knjigama kao i izdvajanje svog suvlasničkog udela.

U stavu drugom izreke iste presude odbijena je kao neosnovana predložena privremena mera kojom je tužilac tražio da se tuženima naloži da predaju u posed jedno odelenje tužiocu koje se nalazi u zgradi veličine 19h5 izgrađenoj na kp.br.aa KO GG, kao i da tužilac o svom trošku osposobi to odelenje za stanovanje i isključivo je koristi u tu svrhu, dok je u stavu trećem izreke tužilac obavezan da prvotuženom isplati na ime troškova parničnog postupka iznos od 2.800,00 dinara u roku od 15 dana po prijemu presude i pod pretnjom izvršenja.

Rešavajući o žalbi tužioca, izjavljenoj protiv te presude, Okružni sud u Beogradu je presudom Gž.10124/04 od 28.10.2005. godine odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio napred navedenu prvostepenu presudu.

Protiv te presude Okružnog suda u Beogradu tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl.386. ranije važećeg Zakona o parničnom postupku u vezi čl.491. st.4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br.125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. tač.11. ZPP, na koje revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a revizijom tužioca se ne ukazuje na postojanje drugih bitnih povreda odredaba parničnog postupka zbog kojih se revizija može izjaviti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju u toku prvostepenog postupka tužilac je sin tuženika i sa njima je živeo u porodičnoj zajednici počev od svog rođenja 1953. godine do 1995. godine. Tada se iselio iz očeve kuće, a u vezi zaključenog sudskog poravnjanja u sporu koji je prvotuženi BB poveo protiv tužioca radi iseljenja. Tužilac se sa 20 godina života oženio i iz tog braka ima troje dece, a nakon razvoda braka tužiočeva supruga sa decom je nastavila da živi u zajedničkom domaćinstvu sa tuženicama kao njegovim roditeljima. Kuća koja se nalazi na kp.br.aa KO GG sagrađena je od strane tuženika 1958. godine, te kako je tužilac u to vreme imao 5 godina starosti nije ni mogao da učestvuje u njenoj izgradnji. Tužilac je učestvovao svojim fizičkim radom u izgradnji pomoćne zgradi koja je predmet ovog spora i nalazi se na istom placu, a koja je građena tokom 1971. i 1972. godine. Ta pomoćna zgrada sastoji se od 3 odelenja, od kojih jedna prostorija služi za skladištenje žita, a ista nije u potpunosti završena, jer spolja nije omalterisana, i nisu završeni zanatski i instalaterski radovi. Tužilac je takođe učestvovao u izgradnji štale i koša koji se nalazi pod jednim krovom, a koji su pravljani u periodu od 1976. do 1978. godine.

Nasuprot učešću tužioca u sticanju ovih objekata, tužilac nije učestvovao u sticanju spornih parcela kp.br.gg, kp.br.dd, kp.br.đđ i kp.br.ee, sve u KO GG jer su iste kupljene novcem dobijenim prodajom imovine prvotuženog koju je on nasledio od svog oca.

Pokretne stvari koje su predmet ovog spora, kao što su traktor marke "Rakovica", prikolica, plug, tanjirača, drljača, sejalica i kosačica, stečeni su za vreme trajanja porodične zajednice stranaka, a udeo tužioca u njihovom

sticanju imajući u vidu njegov doprinos kroz lični dohodak koji je ostvarivao iznosi prema nalazu veštaka 1/11, za razliku od pretežnog doprinosa prvotuzženog koji je izražen kroz njegov rad i imovinsku bazu.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, koje se prema čl.385. st.3. ZPP revizijom ne može pobijati, nižestepeni sudovi su i po stanovištu Vrhovnog suda osnovano zaključili da je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se utvrdi da je po osnovu sticanja u porodičnoj zajednici postao suvlasnik sa udelom od 1/3 na spornim nepokretnostima i pokretnim stvarima neosnovan, te su pravilno primenili materijalno pravo kada su takav zahtev odbili.

Naime, nema doprinosa tužioca u sticanju kuće, jer je pravljena u vreme kada je on imao samo 5 godina starosti, niti doprinosa u sticanju parcela koje su predmet ovog spora, jer su iste kupljene isključivim sredstvima prvotuzženog BB kao posebnom imovinom.

Stoji činjenica da je tužilac učestvovao u sticanju pomoćne zgrade, štale i koša, koji se objekti nalaze na istom placu na kome se nalazi i sporna kuća, ali pomoćni objekti prate pravnu sudbinu glavnog objekta (kuće), te se na njima ne može sticati pravo svojine nezavisno od glavnog objekta. Pod pojmom pomoćni objekat u smislu čl.2. st.1. tač. 29. Zakona o planiranju i izgradnji ("Službeni glasnik RS" br.47/03) podrazumeva se objekat koji služi korišćenju stambenog i drugog objekta a gradi se na istoj građevinskoj parceli, kao što su u ovom slučaju pomoćna zgrada, štala i koš. Ti objekti ustvari predstavljaju pripadak stambenoj zgradi i poboljšanje seoskog domaćinstva u celini, pa onaj koji je učestvovao u sticanju ovog poboljšanja ima pravo na naknadu u novcu.

Polazeći od utvrđene činjenice da je od strane nižestepenih sudova utvrđeno da je tužilac učestvovao u sticanju traktora sa priključnim mašinama sa udelom od 1/11, a što se revizijom tužioca i ne osporava, te da je pretežni udeo u sticanju tih stvari na strani prvotuzženog, te da iste po svojoj nameni takođe poboljšavaju seosko domaćinstvo tuženika u celini, pravilno su nižestepeni sudovi zaključili da je stvarno pravni zahtev tužioca i u sticanju ovih stvari, neosnovan, te da tužilac može eventualno isticati obligaciono pravni zahtev u posebnoj parnici radi isplate novčane naknade.

Suprotno navodima revizije isticanje obligaciono pravnog zahteva tužioca u pogledu isplate novčane naknade njegovog doprinosa u sticanju pomoćnih objekata izgrađenih na placu gde se nalazi stambena zgrada tuženika i učešću u sticanju navedenih pokretnih stvari, nije uslovljeno prethodnim usvajanjem stvarno pravnog zahteva. Naprotiv, ukoliko bi se usvojio stvarno pravni zahtev tužioca u navedenom smislu, isti ne bi mogao da vodi posebnu parnicu protiv tuženika radi isplate novčane naknade na ime njegovog učešća u sticanju te imovine, već bi imao pravo samo kao eventualni suvlasnik da zahteva deobu stvari, shodno odredbi čl.16. Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa.

Sa napred navedenih razloga, Vrhovni sud je odbio reviziju kao neosnovanu i odlučio kao u izreci presude na osnovu čl.393. ZPP.

Predsednik veća - sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dm